ژئوشیمی و تعیین خاستگاه ماگمای کانسار مس پورفیری هفتچشمه، آذربایجان شرقی

زنبق عادلی ۱*، ایرج رسا ۲ و علی درویشزاده ۳

۱ دانشجوی دکترا، گروه زمینشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران. ۲ دانشیار، گروه زمینشناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. ۳ استاد، گروه معدن، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

تاریخ دریافت: ۲۱/ ۰۳/ ۱۳۹۰ تاریخ پذیرش: ۲۲/ ۰۹/ ۱۳۹۰

چکیدہ

الله المراجع المالي المراجع الم

کانسار مس پورفیری هفتچشمه در ۲۸ کیلومتری شمال شهرستان ورزقان در استان آذربایجان شرقی قرار دارد. بیشتر سنگهای منطقه به سن الیگومیوسن و دربردارنده تودههای نفوذی کوارتزدیوریتی تا گرانودیوریتی به شدت دگرسانی هستند که دایکهای آندزیتی بدون کانیسازی این واحدها را قطع کرده است. هدف اصلی این پژوهش مطالعه ژئوشیمی و تعیین خاستگاه ماگمای کانسار هفتچشمه است. بررسی روند تغییرات اکسید عناصر اصلی در نمونهها، بیانگر پیوستگی طیف تغییرات سنگشناسی و منشأ یکسان تودهها در منطقه است. از سوی دیگر روند تغییرات عناصر سازگار و ناسازگار نمونهها بیانگر تبلور تفریقی نمونهها، و آلایش یا آغشتگی با پوسته بالایی است. در نمودارهای عنکبوتی تهی شدگی ماگما از عناصر آله و Sr و غنی شدگی از عناصر Ah T و As دیده می شود. غنی شدگی نمونهها از عاصر IL ماگمایی نوع I در کمانهای آتشفشانی (VAG) است. از سوی دیگر نمودارهای تعیین محیط زمین ساختی رسم شده نیز نشان از وابستگی توده هفتی ای نوع I در کمانهای آتشفشانی کناره قارهها دارد. ترکیب شیمایی بیوتیتها نیز منشا کالکآلکان ماگمای کانساز هفت چشمه را تأید می کند.

> **کلیدواژهها:** هفتچشمه، خاستگاه ماگمایی، نوع I، بیوتیت. ***نویسنده مسئول:** زنبق عادلی

E-mail: Zanbagh.Adeli@gmail.com

1- پیش گفتار

کانسار مس هفتچشمه در ۴۵ کیلومتری شمال خاور شهرستان اهر و در ۲۸ کیلومتری شمال شهرستان ورزقان در استان آذربایجان شرقی قرار دارد. این محدوده میان طولهای جغرافیایی "۲ '۳۹ ۴۶% و "۹ '۴۱ ۴۶% خاوری و عرضهای جغرافیایی "۲۵ '۴۴ '۲۸ و "۲۷ '۴۶ ۳۸۴ شمالی مساحتی در حدود ۱۰ کیلومتر مربع را دربر می گیرد. این محدوده در نقشه زمین شناسی ۱۰۰،۰۰۰ ورزقان قرار دارد و بخشی از پهنه البرز باختری– ارسباران است (باباخانی و لسکویه، ۱۳۶۹).

۲- روش کار

هدف کلی این پژوهش، مطالعه ژئوشیمی و تعیین خاستگاه ماگمای کانسار هفتچشمه بوده است. بدین منظور پس از مطالعات صحرایی، با توجه به تغییرات سنگشناسی و دگرسانی، از برونزدهای سطحی منطقه نمونه برداری و از آنها مقاطع نازک و صیقلی تهیه شده است. این نمونهها همه گوناگونی سنگشناسی و دگرسانی منطقه را پوشش دادهاند. همچنین برای مطالعه دقیق تر ویژگیهای ژئوشیمیایی سنگهای منطقه ۱۷ نمونه در مرکز تحقیقات مواد معدنی ایران و آزمایشگاه ACME کانادا به روش RTR و ICP-MS تجزیه شد. برخی بیوتیتهای منطقه نیز به روش مایکروپروب در مرکز تحقیقات مواد معدنی ایران تجزیه شد. نتایج این تجزیهها در بررسی ژئوشیمی ماگما، نامگذاری تودهها، تعیین ماهیت محیط زمین ساختی – ماگمایی و نوع ماگما مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

3- زمینشناسی

در محدوده مطالعاتی سنگهای دیرینتر از کرتاسه برونزد ندارد و واحدهای سنگنچینهنگاری از کهن به نو عبارتند از: ۱) سازندهای رسوبی-آتشفشانی (کرتاسه- پالئوژن) شامل سنگهای رسوبی آهکی، ماسهسنگی، رخساره فلیشی و سنگهای آتشفشانی بازالتی تا آندزیت بازالتی؛ ۲) تودههای نفوذی گرانودیوریتی تا کوارتزدیوریتی که سریهای آتشفشانی- رسوبی (کرتاسه- پالئوژن) را قطع و دگرسانیها و کانیسازیهایی از نوع پورفیری، اسکارنی و رگهای در منطقه

ایجاد کردهاند ۳) سنگهای آتشفشانی و نیمه آتشفشانی پلیو کواترنر و کواترنر که بیشتر از دو نوع گنبدهای ریولیتی داسیتی پورفیری و گدازههای آندزیت بازالتی تا تراکی آندزیتی هستند (باباخانی و لسکویه، ۱۳۶۹). کهن ترین واحد در محدوده ایگنیمبریت و توفهای کرتاسه و تازه ترین واحد پیش از واحدهای کواترنر دایکهای آندزیتی است که نفوذ یک توده میکرو گابرودیوریتی پس از کرتاسه، است (مهر پرتو، ۱۳۷۱). این توده نفوذی را می توان با توده نفوذی سونگون، نبی جان و خویناری مقایسه کرد. با توجه به اینکه کانسار هفت چشمه در پهنه کانی سازی اهر قرار دارد، از دید نوع کانی سازی همانند کانسار سونگون و از نوع مس مولیدندار است (قربانی، ۱۳۸۴).

4- سنگشناسی

بر پایه بررسیهای صحرایی و نقشه زمینشناسی ۱:۵۰۰۰، در محدوده هفتچشمه سنگُها به سن الیگومیوسن و دریردارنده پورفیریهایی از جنس کوارتزدیوریتی تا گرانودیوریتی هستند و دایکُهای آندزیتی این واحدها را قطع کردهاند (قربانی، ۱۳۸۴).

4-1. کوارتزدیوریت پورفیری (QDI)

این واحد گسترش فراوانی در محدوده دارد و گاه در زیر رسوبات پنهان شده است. این توده که در واحدهای رسوبی – آتشفشانی کرتاسه نفوذ کرده است، در نقشه ۱:۵۰۰۰ توده ای میکرومونزودیوریتی تا میکروگابرودیوریتی (ml) معرفی شده است. در محدوده هفتچشمه، توده میکروکوارتزدیوریت تا میکروگابرودیوریت پورفیری در بخش گسترده ای از محدوده رخنمون دارد و بر پایه نقشه ۱:۱۰۰,۰۰۰ ورزقان در کنار واحدهای کرتاسه قرار گرفته است. سن این توده همانند دیگر نقاط پهنه ارسباران الیگوسن و همزمان با فاز پیرنین در نظر گرفته شده است. این سنگ بافت پورفیریک با خمیره میکرولیتی دانه متوسط دارد که گاه بلورهای درشت و بی شکل پیروکسن، پلاژیوکلازهای کشیده و میکرولیتی را در بر گرفته و بافت

پویی کیلیتیک نشان میدهند (شکل a -۲). کانی های اصلی تشکیل دهنده این نوع سنگ پلاژیو کلاز، کوارتز، کلینوپیروکسن، هورنبلند و کانی های فرعی آن بیوتیت ثانویه و کانی های کدر است. بلورهای پلاژیو کلاز در این سنگ، درشت با ماکل های ساده و پلیسنتتیک هستند که بهطور نسبی سالمند ولی شکستگیهای زیادی دارند و بهطور ضعیف به فلدسپار قلیایی، سریسیت و به میزان کمتر به کائولینیت تجزیه شدهاند. بيوتيتها در اين سنگها به دو نسل اوليه و ثانويه تقسيم ميشوند، برخي از بیوتیتهای نسل اولیه تحت تأثیر سیالهای ماگمایی تبلور دوباره یافتهاند یا به كلريت تجزيه شدهاند. نسل ثانويه بيوتيتها بهصورت تجمعي و بهعنوان كاني اصلى دگرسانی دیده میشوند. کوارتزها ابعاد متغیر دارند و با توجه به اندازه بلورها مربوط به دو نسل هستند، کوار تزهای نسل دانه در شت تر همراه با کانی های کدر دیده می شود اما نسل دانه ریزتر را کانیهای کدر کمتری همراهی می کند. فلدسپارهای قلیایی به شکل های نیمه شکل دار تا بی شکل همراه با کانی فرومنیزین (احتمالاً هورنبلند) که به کلریت، کلسیت و کانی کدر تجزیه شدهاند دیده می شوند؛ ولی فراوان ترین کانی ثانویه این سنگ بیوتیت است که بهطور مشخصی در ارتباط با کانیهای کدر است و بهصورت تجمعي ديده مي شود. در اين سنگها به صورت فرعي كلريت، كوارتز، اپیدوت، اکتینولیت نیز دیده می شود که حضور اکتینولیت نشان از پهنه پتاسیک سنگهای حدواسط تا بازی دارد (درویشزاده و آسیابانها، ۱۳۷۰) (شکل b –). بر پایه مطالعات میکروسکوپی نام این نوع سنگ کوارتزگابرودیوریت پورفیری تا کوارتزدیوریت پورفیری تعیین شده است. در این سنگها، رگه و رگچههای فراوان دیده می شود که دربردارنده در شتبلورهای کوارتز به همراه فلدسپار قلیایی، کربنات، اکتینولیت، کلریت و کانی های کدر هستند.

4- ۲. کوارتزمونزونیت پورفیری (QMZ)

این واحد در شمال خاور نقشه ۱:۵۰۰۰ (شرکت ملی مس ایران، ۱۳۸۸) برونزد دارد و با علامت gdp نشان داده شده است. سن آن بر پایه نقشه زمین شناسی ورزقان و گواههای صحرايي اليگوسن تعيين شده است. اين سنگها در نمونه دستي رنگي روشن دارند و ر گچههای کوارتزی در آنها به فراوانی دیده میشود. بر پایه مطالعات میکروسکوپی جنس این سنگها از کوارتزمونزودیوریت پورفیری تا کوارتزمونزونیت پورفیری متغیر بوده و بافت آنها میکروگرانولار است. کانی های اصلی سازنده آن کوارتز، فلدسپار قلیایی، پلاژیوکلاز کلسیمی و سدیمی است و بیوتیتهای اولیه و ثانویه به مقدار زیاد دیده میشود. بیوتیتهای اولیه که بهصورت آگرگات دانهریز دیده می شوند به اسفن و کانی های کدر تجزیه شدهاند (شکل ۳-a) ولی بیوتیت های نسل دوم که برآمده از دگرسانی بیوتیتهای اولیه هستند، دانهدرشتتر و شکلدارترند. كانى هاى ثانويه نيز دربردارنده ترموليت، اكتينوليت، انيدريت، كلريت، كلسيت است که با توجه به حضور اکسیدآهن در محیط امکان تشکیل کربنات های آهن فراهم آمده و در نتایج XRD حضور آنکریت نیز مشخص شده است. با توجه به بررسیهای میکروسکوپی نیز، چند نسل کوارتز در این نوع سنگ دیده شده است. برخی از آنها توسط رگچههای کانی تیره قطع شدهاند و مربوط به پیش از کانهزایی هستند، برخی از رگچههای کوارتز نیز همراه با کانهزایی هستند که این نوع رگچهها همزمان با کانیسازی تشکیل شدهاند (شکل ۳– b). رگههایی از کوارتز نیز در سنگ دیده میشود که پس از شکستگی سنگ و نفوذ آبهای سیلیسدار، عمود بر دیواره شکستگی تشکیل شدهاند (شکل ۳– c). رگچههای انیدریتی بدون کانهزایی در کنار رگچههای کوارتزی و رگچههای کربناتی قابل ملاحظهای نیز دیده میشود که برخی دارای کانهزایی نیز هستند ولی بیشتر رگچهها ارتباطی با کانهزایی ندارند و احتمالاً تأخیری و رگههای کوارتز و کربنات دانهدرشت بدون کانهزایی هستند. به نظر میرسد ابتدا کربنات تشکیل شده و سپس در نتیجه تغییر شرایط محیطی بهویژه pH یا تأثیر محلولهای گرمابی سیلیس تشکیل شده است که گواه این مسئله تشکیل کوارتز و کانی های کدر در فضای میان کربنات هاست (شکل ۳- d).

GRD). گرانودیوریت پورفیری (GRD)

این واحد در نقشه ۱:۵۰۰۰ هفتچشمه با علامت Ogd مشخص شده است. این واحد بهصورت یک استوک با روند خاوری– باختری در شمال باختر نقشه برونزد دارد. این واحد ساخت استوک ورکی دارد و سنگهای پیرامون خود را دگرسان کرده است.

رنگ ظاهری این واحد روشن همراه با آغشتگی اکسیدآهن است و بهشدت سیلیسی شده است و کانهزایی پیریت به فراوانی در آن دیده میشود. ساخت اولیه این توده مشخص نیست و احتمالا یک توده نیمهآتشفشانی در حد گرانودیوریت پورفیری است.

در نمونه دستی رنگ سطح تازه این واحد خاکستری متمایل به سبز و گاه سیلیسیشده است. بر پایه مطالعات میکروسکوپی و بر حسب بافت و نوع کانی های اصلی فلدسپار قلیایی، پلاژیوکلاز و کوارتز، نام این سنگ کوارتزمونزودیوریت پورفیری تا گرانودیوریت پورفیری تعیین شده است. بافت آن پورفیریک با خمیره دانهمتوسط و بهشدت دگرسان و تکتونیزه شده است. کانی های اولیه این نوع بهترتيب فراواني عبارتند از پلاژيو كلاز با ماكل پلىسنتتيك كه با وجود تجزيه گاه منطقهبندی آشکاری را نشان داده و به سریسیت، کائولینیت و گاه فلدسپار قلیایی تجزیه شدهاند (شکل ۴–a). رگه و رگچههایی نیز در سنگ دیده می شود که با کوارتز و سریسیت پر شدهاند و بدون کانیسازی هستند. این رگچهها با رگچههای کانهدار قطع شدهاند. با توجه به ماکل آلبیتی پلاژیو کلازها و مقدار زاویه خاموشی و نتايج تجزيه مايكروپروب آنها، تركيب پلاژيوكلازها آلبيتي است (عادلي، ١٣٩٠). در این سنگ آمفیبول به کلریت، بیوتیت، کربنات و کانی های کدر تجزیه شده است و فلدسپارهای دانهریز خمیره به کانیهای رسی تجزیه شده است. کربنات و انیدریت تنها به میزان کم در مقاطع نازک دیده شده است. بیوتیتها به دو نسل اولیه و ثانویه هستند که بیوتیتهای اولیه به کلریت و کانیهای کدر تجزیه شده و بیوتیتهای ثانویه از دگرسانی بیوتیتهای اولیه و هورنبلند ایجاد شدهاند و از هورنبلندهای شکلدار تنها قالبی برجا مانده است (شکلهای ۴- b و c). بیشتر بیوتیتها و فلدسپارهای قلیایی ثانویه، بهطور آشکاری در همراهی با کانیهای کدر هستند و در کنار آنها آپاتیت، انیدریت و تیتانیت حضور دارند. در این نوع سنگ اسفن ثانویه شکلدار نیز مشاهده شده است (شکل ۴– d). اسفن های ثانویه در بسیاری از سنگهای دگرسان کلسیمدار دیده می شود (مهر پرتو، ۱۳۷۱). نتایج تجزیه مایکروپروب اسفن ها در جدول ۱ و طیف EDS آن در شکل ۵ ارائه شده است.

۵- ویژگی ژئوشیمیایی

با توجه به شدت و گستره پهناور دگرسانی در محدوده هفتچشمه و پیدایش کانی های ثانویه مانند اپیدوت، کلریت و کلسیت در این بخش سعی شده است تا بررسی ویژگی ژئوشیمیایی نمونه های عناصری مد نظر قرار گفته شود که در محیط های دگرسانی بهنسبت کم تحرک و غیرفعال هستند. شاخص دگرسانی در تازه ترین نمونه های کانسار هفت چشمه بر پایه فرمول ۱ محاسبه و نتایج آن در جدول ۲ آورده شده است که نشان از شدت میزان دگرسانی سنگها دارد. فرمول ۱ (MgO + K₂O + Na₂O + CaO) (MgO + K₂O) (Ishikawa et al., 1976)

6- نامگذاری سنگها

بر پایه نمودار (1980) De la Roche et al. بیشتر سنگهای منطقه ترکیبی دیوریتی دارند و از گابرودیوریت تا گرانودیوریت متغیرند (شکل ۶–۵). از دید سری ماگمایی سنگهای منطقه از نوع کالکآلکالن هستند (شکل ۶–b).

۲- عناصر اصلی و فرعی ۲- ۱. تغییرات اکسید عناصر اصلی نسبت به SiO,

استفاده از نمودار هار کر، یکی از کاربردی ترین روش ها برای نمایش ارتباط ژنتیکی میان سنگهای منطقه است. مهم ترین کاربردهای این نمودارها در سنگشناسی، پی بردن به فرایندهای تفریق ماگمایی، هضم و ذوب است.

SiO₂ برابر یاب در برابر ۲-۷. تغییرات عناصر کمیاب در برابر

با افزایش میزان د SiO عناصر Ni ، Cr ، Y ، V، O، Cu ، Ni و Pb کاهش و میزان عناصر Ba، Ca ی A/CNK افزایش می یابد (شکل ۸). عناصری چون V، O و Ni طی تفریق از ماگما جدا و وارد کانی هایی همچون الیوین، پیروکسن و مگنتیت می شوند. در نتیجه ماگمای باقیمانده از عناصر سنگ دوست با شعاع یونی بالا مانند Ni do ی فریق از ماگما جدا و وارد کانی هایی همچون الیوین، پیروکسن و مگنتیت K Sr ،Ba و غیره غنی می شود. ولی در نمونه های هفت چشمه عناصر RG الایش ماگما نسبت Co/Na₂O نیز از روند خاصی پیروی نمی کنند چرا که احتمالاً آلایش ماگما با پوسته موجب افزایش این عناصر در ترکیب ماگما می شود و روند تفریقی آنها را نمی توان دید. مقادیر Ba،Rb و Sr در هفت چشمه بالا و به ترتیب میان ۴۵ تا ۱۰۰، ۱۰۰ تا ۷۰۰ و ۱۰۰ تا ۲۰۰ سرتا می می رمی این (میان ۵

۷- ۳. تفسیر نمودارهای عنکبوتی

عناصر کمیاب رفتارهای متفاوتی در نمودارهای عنکبوتی نشان می دهند. برای نمونه عناصر LILE دربردارنده Ba K ، Rb ، Cs و Sr نسبت به عناصر HFSE دربردارنده Hf ، Zr ، Ti ، Nb ، Ta و Y تحرک بیشتری دارند و رفتارهای متفاوتی نیز از خود نشان می دهند. رفتار LILEها بیشتر در ارتباط با فاز سیال و در برابر آن غلظت HFSEها بیشتر در کنترل شیمی سنگ و فرایند تبلور است. غلظت عناصر کمیاب توسط کانی های ویژه ای کنترل می شود برای نمونه غلظت Zr توسط آپاتیت و غلظت Ti ، Nb و T توسط ایلمنیت، روتیل و اسفن کنترل می شود. عناصر گروه LILE بسیار متحرک و همان گونه که گفته شد در کنترل سیال های ماگمایی هستند؛ بیشترین تمرکزشان در پوسته قاره ای بوده و بالا بودن غلظت آنها در ماگما نشانگر آلایش پوسته ای است.

در شکل ۹ تر کیب سنگهای نفوذی کانسار هفت چشمه نسبت به گوشته اولیه بهنجار شده است. این نمودارها برای ۳ واحد سنگی منطقه جداگانه و سپس همه سنگها در یک نمودار آورده شده است. در این نمودارها، عناصر LILE نسبت به عناصر HFSE پراکندگی بیشتری در نمودار نشان میدهند که دلیل آن تحرک بالای LILE در طول دگرسانی است. روند تغییرات عناصر کمیاب در سنگهای مختلف کانسار هفت چشمه، نشان از هم خاستگاه بودن سنگها دارد. ایجاد الگوهای ضربدری در روند تغییرات عناصر کمیاب می تواند نشان دهنده شکل گیری سنگها در مناطق لیا دارد. ایما در ای استی در ایل

غنی است و هنگام فرورانش محتوای این عناصر در گوه گوشته نیز افزایش می یابد. نمودارهای عنکبوتی تودههای نفوذی، غنی شدگی از عناصر سنگ دوست با شعاع یونی بزرگ (LILE) دربردارنده ۲۲، ۸K و تهی شدگی عناصری با قدرت یونی بالا (HFSE) دربردارنده Nb،Ti و Sr را نشان می دهند. بی هنجاری منفی این عناصر نشان از منشأ پوسته ای گرانیتوییدهای منطقه دارد. بی هنجاری منفی عناصر IT و و نیز حضور کرندوم در نورم این نوع گرانیتوییدها منشأ قاره ای آنها را تأیید می کند. عنصر زیرکنیم در هفت چشمه پراکندگی کمی دارد و بی هنجاری منفی شدیدی نشان می دهد. این بی هنجاری منفی شدیدی درجه) نسبت داد. بی هنجاری منفی را می توان به دمای پایین ما گما (میان ۲۵۰ تا ۲۰ د درجه) نسبت داد. بی هنجاری مثبی ط۲ نشانه ای دیگر از آلودگی پوسته ای ما گما و یا آب گیری (Hydration) پوسته اقیانوسی فرورونده است (Pearce et al., 1984).

۸- تعیین سری ماگمایی

بر پایه نمودار (2004) Buda et al. در هفتچشمه می توان دو سری ماگمایی تشخیص داد؛ سری آلکالن منیزیم و پتاسیم دار (شکل ۱۰- a خط a) که مربوط به پیش از برخورد هستند و سری کالک آلکالن که ابتدا از منیزیم غنی و سپس از آهن غنی می شود (شکل ۱۰- a خط b). این سنگ های گرانودیوریتی روند تفریقی کالک آلکالن دارند و برآمده از ذوب آناتکسی پوسته قارهای در مراحل پس از برخورد هستند. از سوی دیگر این سنگ های بر پایه نمودار (2001) Charle یا برخورد هستند. از سوی دیگر این سنگ ها در پایه نمودار (شکل ۱۰- b). همان گونه که در شکل نیز دیده می شود، بیشتر نمونه ها در محدوده گرانیت های نوع I قرار گرفته ولی شمار کمی از نمونه ها که در محدوده گرانیت های نوع S افتاده اند، می توانند بر آمده از آغشتگی ماگما با پوسته باشند. ماگماهای گرانیتی می دانند (Sing et al., 1997; Chappell & White, 1992).

گرانیتوییدهای متاآلومینوس از نوع گرانیتوییدهای نوع I و برآمده از تفریق ماگمای کالک آلکالن هستند و در دمای بالاتر از ۷۵۰ درجه تشکیل میشوند. در نورم این دسته از گرانیتها، کرندوم کمتر از ۱ است (جدول ۳). در نمونههای مورد مطالعه نیز شاخص شاند (A/CNK) در برخی نمونهها کمتر و در برخی بیشتر از ۱ است و آن دسته که شاخص شاند پایین تر از ۱ (A/CNK) دارند و در نورمشان کرندوم دیده نمیشود، مربوط به گرانیتهای نوع I منطقه هستند.

گرانیتوییدهای پر آلومینوس در دمایی پایین حدود ۶۰۰ تا ۷۵۰ درجه سانتی گراد تشکیل شدهاند و بر آمده از ذوب بخشی پوسته قارهای و از گرانیتوییدهای نوع S هستند ولی استئناهایی هم وجود دارد. اگرچه گرانیتهای پر آلومینوس از ذوب بخشی سنگهای پوسته بالایی در برخورد قاره به قاره منشأ می گیرند ولی در کناره فعال قارهای نیز این گرانیتها از تفریق سریهای کالک آلکالن تولید می شوند. این گرانیتوییدها از تفریق سریهای کالک آلکالن که از گابرو تا گرانودیوریت تشکیل شدهاند تولید می شوند (González et al., 2000). بنابراین این نمونهها مربوط به تفریق سریهای کالک آلکالن هستند.

۸- ۱. تقسیمبندی گرانیتوییدها بر پایه ترکیب بیوتیت

بلورهای بیوتیت میزان آهن پایین و آلومینیم متوسطی دارند و در ردهبندی (1962) Deer et al. (1962) در محدوده فلوگوپیت قرار دارند (شکل ۱۱– ۵). حضور فازهای Fe و Ti ماهیت اکسایشی ماگما را تداعی میکند. در اینجا از ترکیب بیوتیتها در توصیف محیط زمینساختی ماگماهای گرانیتی مادر استفاده شده است (Nachit et al., 2005). در ردهبندی (1994) Abdel-Rahma گرانیتوییدها بر پایه ترکیب بیوتیتشان به ۳ گروه تقسیم شدهاند؛ ۱) بیوتیتهای مناطق کوهزایی (سری کالکآلکالن، نوع I)؛ ۲– بیوتیتهای پرآلومینوس (نوع S)؛ ۳– بیوتیتهای

اللي المحافظة

مناطق غیرکوهزایی (سری آلکالن). بر پایه این ردمبندی، نمونههای کانسار هفتچشمه در محدوده بیوتیتهای کالک آلکالن قرار گرفتهاند (شکل l) – d).

۹- جایگاه زمینساختی

فرورانش پوسته اقیانوسی به زیر قفقاز تا ۲۰ میلیون سال پیش (الیگوسن پسین تا میوسن زیرین) ادامه داشته و در ژوراسیک، کرتاسه و پالئوژن، فرورانش اقیانوس نوتتیس به زیر جنوب ترکیه، قفقاز کوچک و بلوک قارهای ایران مرکزی رخ داده است (Philip et al., 1989). این کمان آتشفشانی ماهیتی آلکالی – کلسیک دارد و با بسته شدن نوتتیس در ۲۰ میلیون سال پیش و برخورد صفحه عربی با این کمان، فرورانش دیگری در حوضه پشت کمان شروع شده است که در نتیجه آتشفشانی آلکالی – کلسیک در شمال فرورانش جدید رخ داده است. در پهنه فرورانش، ماگما می تواند از ذوب صفحه اقیانوسی فرورونده و یا ذوب صفحه گوه گوشته ای روی آن به وجود گوشته ای، آن را متاسومتاتیزه کرده اند؛ در ادامه ذوب بخشی رخ داده و ماگما تولید شده است. در پهنه فرورانش به دلیل شرایط نیروی کمپرسیونی، سرعت جابه جایی ماگما کم است و فرصت کافی برای تفریق فراهم می شود (کریم پور، ۱۳۸۸).

همان گونه که پیش تر نیز اشاره شد، برخی از نمونههای مورد مطالعه ویژگیهای گرانیتهای نوع S را دارند. این نمونهها می توانند نشان دهنده آلایش ماگمای اولیه با پوسته بالایی باشند. مهمترین عامل ذوب برای سنگ های رسوبی، ماگمای مافیک منشأ گرفته از گوشته بالایی تختال (اسلب) فرورونده است که در قاعده پوسته بالایی قرار گرفته است. حضور بسیار گسترده انکلوزیونهای CO₂ دار در هفتچشمه، بیارتباط با حضور سنگ های رسوبی و یا مواد آلی پوسته قارهای نیست. بهدلیل منشأ قارهای ماگما، مواد آلی و کربن در محیط موجود بوده و شرایط احیایی در ماگما ایجاد شده است. عموماً گرانیتهای نوع I بیشتر ماهیت اکسایشی دارند و کانهزایی مس و موليبدن در اين نوع رايج است (Camus & Dilles, 2001). كانهزايي مكنيتت در برخي موارد ماهيت اكسايشي ماگما را تأييد مي كند(Candela, 1989). ولي در گذشته نیز اثبات شده است که گرانیتهای نوع I در پهنههای فرورانش کناره قاره حالت احیاتری نسبت به گرانیت های نوع I در جزایر کمانی دارند. در ماگماهایی که حالت اکسایشی دارند، آهن به صورت مگنتیت یا هماتیت دیده می شود و ممکن است همراه با کانیسازی مس و طلا باشد. در پایان طیف ژئوشیمیایی، لو کو گرانیت های پرآلومینوس که محصول پایانی تفریق هستنـد (برآمده از پوسته قارهای)، بستر مناسبي براي كانهزايي فراهم مي آورند (Sillitoe & Hendenquist, 2003). همان گونه که در شکل ۱۲ نیز دیده می شود، نمونه ها پراکندگی زیادی در نمودار

نشانداده و محدوده های تفریق یافته گوشته تا پس از برخورد را پوشش میدهند. مناسبت ترین روش برای تعیین موقعیت زمین ساختی سنگ هایی که به شدت دگرسان شده اند، استفاده از نمودارهایی است که بر پایه تغییرات عناصر کم تحرک چون Nb-Y-Rb-Hf-Ta رسم شده اند. با استفاده از عناصر LILE و HFSE در نمودار تعیین موقعیت زمین ساختی، سنگ های نفوذی منطقه همگی در محدوده گرانیت های کمان ماگمایی (VAG) قرار گرفته اند (شکل ۲۳– ۵). برای تعیین محیط زمین ساختی این کانسار از نمودار RG در برابر V+۲ (۱984 , 1984) و نمودار مثلثی این کانسار از نمودار B در برابر V+۲ (۱984 , 1984) و نمودار مثلثی توده گرانیتوییدی هفتچشمه ماهیتی کالک آلکالن دارد و در محیطی همانند پهنه فرورانش تشکیل شده است. گرانیت های کمان ماگمایی (VAG) بیشتر به صورت توده هایی پهنه بندی شده در پنه فرورانش شکل می گیرند. این توده ها بیشتر مرانیتوییدهای نوع I و نفوذی های توالیتی با ترکیب متاآلومینوس و کالک آلکالن همراه با آمفیبول، پیروکسن و بیوتیت را تشکیل می دهند. این گرانیتوییدها از عناصر این این داد و در رایج است.

۱۰- خاستگاه ماگما و آلایش پوستهای

در محیطهای کمان ماگمایی، ماگما می تواند دو خاستگاه داشته باشد؛ ۱) خاستگاه پوسته بالایی؛ ۲) خاستگاه پوسته زیرین – گوشته بالایی. البته در مواردی نیز خاستگاه مرکبی از پوسته – گوشته به دست می آید. در پهنههای فرورانش، ماگماهایی با خاستگاه گوشتهای می توانند از دو منطقه صفحه فرورونده و گوه گوشتهای روی Dehydration گوشتهای می توانند از دو منطقه صفحه فرورونده و گوه گوشتهای روی صفحه اقیانوسی فرورونده با ورود به گوه گوشتهای آن را متاسوماتیزه کرده، از ولی بخش پوسته ای اقیانوسی نیز ذوب می شود و در تشکیل ماگمای برخاسته از این مناطق شرکت می کند. بی هنجاری های منفی عناصر الا و الا منا ماگمایی موجب تغییر در فراوانی عناصر کمای به ویژه عناصر الا و الا شده است. ماگمایی موجب تغییر در فراوانی عناصر کمیاب به ویژه عناصر ناماز گار شده است. ماگمایی موجب تغییر در فراوانی عناصر کمیاب به ویژه عناصر ناماز گار شده است. این رخداد موجب افزایش میزان BA، کا و BA و کاهش M، Ti، Y و Z شده است رخداد آلایش پوستهای در ادامه سعی خواهد شد با استفاده از ۲ روش متفاوت،

La/Nb استفاده از نسبت 1−1۰

برای تأیید آلایش پوستهای نمونهها نسبت La/Nb محاسبه شده است. مقادیر میان ۱/۰۲ تا ۷/۵ متغیر است و مقادیر بالای این نسبت (بهویژه مقادیر بالاتر از ۳) آلایش پوستهای این نمونهها را تأیید میکند. (شکل ۱۴– a)

۲−۱۰. استفاده از نمودار Ba/Th در برابر Th/Nb

از نمودار ۲۴- b برای تعیین ذوب رسوبات پوسته بالایی و ذوب تختال (اسلب) و یا پوسته زیرین استفاده می شود. مقادیر پایین Th/NB و Th/Nb نشانه آلایش پوسته بالایی در به وجود آمدن سنگها است. به دیگر گفتار این نسبتها می توانند نشان دهنده شدت شرکت محصولات فروررانش و یا مواد پوسته ای در ماگمای تشکیل دهنده سنگها باشد. تنها در یک نمونه نسبت Ba/Th بالا و نسبت Th/Nb پایین است که دلیل آن احتمالاً فرایندهای هضم پوسته ای رخ داده در ماگمای تشکیل دهنده رور (Th/D و نماین است ای مواد پوسته ای رخ داده در ماگمای تشکیل دهنده منطقه، تحت تأثیر سیال های آزاد شده از پوسته فرورونده اقیانوسی و همچنین هضم پوسته بالایی بوده است.

11- نتیجهگیری

تودههای نفودی هفتچشمه طیف ترکیبی پیوستهای را از کوارتز گابرودیوریت تا کوارتزدیوریت پورفیری، کوارتزمونزونیت پورفیری و گرانودیوریت پورفیری تشکیل میدهند. در صورتی که ترکیب ماگمای اولیه را در اتاقک ماگما، مونزودیوریتی تا گابرودیوریتی فرض کنیم، تغییرات زمینساختی اواخر الیگوسن موجب نفوذ فاز نفوذی مونزونیتی شده و با وقفه و تفریق زیاد توانسته است سنگهای گرانودیوریت پورفیری را بهعنوان اصلی ترین فاز تفریق یافته ایجاد کند. بنابراین ماگمای اولیه با ترکیب گابرودیوریتی، تفریق یافته و به تدریج مقادیر 20is، Al و Og N افزایش و مقادیر 20ir، Cao Go و Mg کاهش یافته است. همانندی الگوی تغییرات عناصر می تواند این مسئله را اثبات کند که ۳ توده منطقه از یک ماگما جدا شدهاند و افزون بر تفریق دچار آلایش یا آغشتگی شدهاند.

وجود هورنبلند و مکنتیت نشانه فوگاسیته بالای اکسیژن است. متاآلومین بودن نمونهها، کاهش P₂O₅، بیهنجاری منفی Ti، غنی شدگی عناصر LILE و تهی شدگی عناصر HFSE درنمودارهای عنکبوتی همگی نشان از منشأ ماگمایی نوع I این کانسار دارد و همچنین فراوانی Rb وST در نمونهها آلایش پوستهای را تداعی می کند. بنابراین کانسار هفتچشمه، از ماگمایی بازی بهدست آمده که طی تبلور بخشی، تفریق یافته و آلایش پوستهای نیز در آن رخ داده است.

با توجه به ویژ گیهای ژئوشیمیایی و با در نظر گرفتن موقعیت زمانی و مکانی تودههای نفوذی کانسار مس هفت چشمه، این تودهها ماهیت کالک آلکالن داشته اند و به نظر می رسد به فعالیت های ماگمایی بر آمده از فرو رانش پوسته اقیانوسی به زیر صفحه قاره ای وابسته بوده و در یک محیط کمان ماگمایی (VAG) ایجاد شده اند. این توده ها را از دید جایگاه زمین ساختی و همچنین از دید تر کیب شان (کالک آلکالن) می توان با تودههای همراه با مس پورفیری سونگون، سر چشمه، میدو ک و چاه فیروزه مقایسه کرد. با توجه به پراکندگی نقاط در برخی از نمو دارهای هار کر و بررسی روند تفریقی نمونه ها می توان نتیجه گرفت که تفریق بلورین یکی از عامل های مؤثر بر تشکیل سنگهای منطقه هفت چشمه بوده و محیط زمین ساختی مناسب، فرصت کافی بر ای

تفريق ماگماي اوليه را فراهم كرده است. همچنين دليل پراكندگي نقاط در نمودارها

میتواند در اثر تحولهای مربوط به آلایش با پوسته قارمای و یا رسوبات و مواد آلی موجود روی پوسته اقیانوسی رخ داده باشد. از سوی دیگر ماگمای تشکیلدهنده سنگهای آذرین منطقه، تحت تأثیر سیالهای آزادشده از پوسته فرورونده اقیانوسی و همچنین هضم پوسته بالایی بوده است.

سپاسگزاری

در پایان از شرکت ملی مس ایران برای تأمین هزینههای این مقاله و از شرکت پارس اولنگ بهویژه جناب آقای مهندس اسلام طلب برای انجام هماهنگیها و از آقایان فرزین طالبیراد و امیر اسکندری که کمک فراوانی در مراحل بررسیهای صحرایی، مطالعه مغزهها و مطالعات آزمایشگاهی کردهاند سپاسگزاری میشود.

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی محدوده هفتچشمه و نقشه زمین شناسی ۱:۵۰۰۰ منطقه (شرکت ملی مس ایران، ۱۳۸۸، بر پایه تصاویر ماهوارهای با کمی تغییر توسط نگارنده).

شکل ۲- a) بافت پویی کیلیتیک و تبدیل شدگی پلاژیو کلازها به سریسیت به همراه بیوتیت های ثانویه؛ b) حضور اپیدوت، کلریت و اکتینولیت در کنار کانی های کدر.

شکل ۳– a) تجمع بیوتیتهای اولیه بهصورت انبوههای؛ d) رگههای کوارتز همزمان با کانهزایی؛ c) رگچه کوارتز عمود بر دیواره شکستگیهای سنگ؛ d) تشکیل سیلیس بهصورت میاندانهای در فضای خالی کربنات.

شكل ۵- شكل طيف EDS تيتانيت.

المارويل

شکل a-۶) نمودار SiO₂ در برابر Deccerillo & Taylor, 1976) K₂O برای تعیین سری ماگمایی تودههای نفوذی هفتچشمه؛ b) موقعیت سنگهای درونگیر کانسار هفتچشمه در نمودار De la Roche et al. (1980) De انشانه دایره آبی برای واحد کوارتزدیوریتی، نشانه مربع بنفش برای واحد کوارتزمونزونیتی و نشانه ستاره سرخ برای واحد گرانودیوریتی انتخاب شده است.

شکل ۷- نمودارهای تغییرات اکسید عناصر اصلی در برابر سیلیس برای سنگهای نفوذی محدوده هفتچشمه، نشانه دایره آبی برای واحد کوارتزدیوریتی، نشانه مربع بنفش برای واحد کوارتزمونزونیتی و نشانه ستاره سرخ برای واحد گرانودیوریتی انتخاب شده است.

شکل ۸- نمودارهای تغییرات عناصر کمیاب در برابر سیلیس برای سنگهای نفوذی محدوده هفتچشمه، نشانه دایره آبی برای واحد کوارتزدیوریتی، نشانه مربع بنفش برای واحد کوارتزمونزونیتی و نشانه ستاره سرخ برای واحد گرانودیوریتی انتخاب شده است.

شکل ۹- نمودار عنکبوتی عناصر کمیاب بهنجار شده با ترکیب گوشته اولیه؛ a) کوار تزدیوریت؛ b) نمونه های کوار تزمونزونیتی؛ c) گرانودیوریتی؛ b) کل سنگهای منطقه.

شکل ۵۰– a) ماهیت آلکالن و کالکآلکالن توده های هفتچشمه (Buda, et al., 2004)؛ ط) تعیین درجه اشباع از آلومینوس (ASI) توده های نفوذی هفتچشمه به کمک نمودار A/CNK-SiO₂ (Chappell & White, 1974)، نشانه دایره آبی برای واحد کوارتزدیوریتی، نشانه مربع بنفش برای واحد کوارتزمونزونیتی و نشانه ستاره سرخ برای واحد گرانودیوریتی انتخاب شده است.

شکل a-۱۱) تعیین ترکیب بیوتیتها به کمک دادههای مایکروپروب؛ b) نمودار FeOt دربرابر Al₂O3 برای بیوتیتهای هفتچشمه که نشاندهنده ماگمای کالک آلکالن نوع I برای این بیوتیتها است (Abdel-Rahman, 1994).

شکل ۱۲- تعیین محیط زمین ساختی تشکیل سنگهای نفوذی منطقه هفت چشمه، نشانه دایره آبی برای واحد کوارتزدیوریتی، نشانه مربع بنفش برای واحد کوارتزمونزونیتی و نشانه ستاره سرخ برای واحد گرانودیوریتی انتخاب شده است (Batchelor & Bowden, 1985).

شکل ۳۱– ۵) نمودار (Y+Nb) در برابر Rb برای تعیین محیط زمین ساختی سنگ درونگیر گرانیتی (Pearce et al., 1984) که در آن ORG معادل گرانیت های پشته اقیانوسی (Within Plate Granites معادل گرانیت های درون صفحه ای (Within Plate Granites)، VAG معادل گرانیت های کمان ماگمایی (Volcanic Arc Granites) و syn-COLG معادل گرانیت های پیش و پس از برخورد (Syn- and Post-collision Granites) است؛ b مثلثی تعیین محیط زمین ساختی (Pearce et al., 1984)، نشانه دایره آبی برای واحد کوار تزدیوریتی، نشانه مربع بنفش برای واحد کوار تزمونزونیتی و نشانه ستاره سرخ برای واحد گرانودیوریتی انتخاب شده است.

شکل ۵۴– a) فراوانی نسبت La/Nb در نمونههای کانسار هفتچشمه که مقادیر بالای ۳ بیانگر آلایش پوستهای نمونههاست؛ b) نمودار Ba/Th در برابر Th/Nb برای تعیین خاستگاه ماگما و تحولات صورت گرفته نشاندهنده آلایش ماگمایی (Temel et al., 1998)، نشانه دایره آبی برای واحد کوارتزدیوریتی، نشانه مربع بنفش برای واحد کوارتزمونزونیتی و نشانه ستاره سرخ برای واحد گرانودیوریتی انتخاب شده است.

کانسار هفتچشمه (مربوط به شکل ۵).	ل در گرانوديوريتهاي	تجزيه مايكروپروب كاني اسفن	جدول شماره ۱- نتايج
----------------------------------	---------------------	----------------------------	---------------------

Row	Na ₂ O	K ₂ O	Ag	MgO	CaO	MnO	FeO	Al_2O_3	V_2O_3	SiO ₂	TiO ₂	Total
1	0.04	0.04	0	0.01	28.86	0.14	1.46	0.94	1.6	30.48	38.3	101.87
2	0.01	0	0.01	0.01	28.18	0.18	1.02	0.79	1.43	30.58	36.44	98.65
3	0.05	0	0	0.02	27.77	0.2	1.55	0.86	1.33	30.15	37.18	99.1
4	0.04	0.02	0	0.02	28.02	0.21	1.39	0.73	1.41	30.35	37.04	99.22

جدول ۲- محاسبه شاخص دگرسانی برای ۲۰ نمونه طبق فرمول ۱.

Sample	H13	H18	H19	H23	H24	H27	H29	H3	H7	H39	H41	H47	H49	H51	H56	H58	H59
Alteration index	51.33	42.83	34.58	43.62	35.58	41.75	54.52	46.21	34.96	29.47	50.51	48.38	50.24	32.07	41.95	47.73	44.3

جدول ۳- محاسبه نورم CIPW کانی ها به روش (1974) Hutchison.

Sample	H18	H27	H7	H47	H59	H24	H51	H19	H58	H49	H39	H13	H3	H41	H23	H56	H29	
Туре	QDI QMZ									GRD								
Quartz	7.74	8.29	9.42	14.73	3.6	26.18	29.19	15.35	18.39	19.61	31.76	20	14.9	40.43	4.54	18.76	18.03	
Corundum	0	0.58	0	3.09	0	1.75	4.3	0	0.18	3.39	8.87	4.33	0.26	0	0	0.17	6.72	
Orthoclase	11.33	9.36	12	27.31	28.54	16.73	10.84	17.79	18.48	29.15	6.8	24.47	24.99	19.19	17.61	22.6	24.87	
Plagioclase	40.48	52.98	47.62	41.47	45.45	49.25	48.98	52.94	45.79	36.21	32.86	40.39	47.27	24.04	48.67	45.36	29.05	
Albite	14.7	15.36	20.36	13.05	22.13	34.69	35.98	34.37	23.28	8.72	0	28.01	26.25	11.86	21.2	17.93	12.12	
Anorthite	25.78	37.62	27.26	28.42	23.32	14.56	12.99	18.58	22.5	27.49	32.86	12.38	21.02	12.18	27.47	27.44	16.93	
Hypersthene	17.83	15.25	9.71	7.09	8.79	2.76	3.57	4.71	9.74	6.04	4.83	6.22	6.71	3.15	12.79	5.58	5.68	
Diopside	0	0	4.14	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Wollastonite %	0	0	50	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Enstatite %	0	0	50	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Hematite	5.52	5.54	7.16	2.83	3.23	1.44	1.94	2.36	3.75	3.14	4.38	1.92	3.12	1.01	5.31	3.53	4.14	
Ilmenite	-7.78	-6.05	-3.05	-1.64	-4.35	-1.46	-0.92	-3.77	-2.9	-0.57	-9.03	-1.61	-1.49	-11.03	-6.73	-2.73	-10.41	
Sphene	11.57	0	7.28	0	6.62	0	0	3.27	0	0	0	0	0	0.79	4.74	0	0	
Rutile	0.92	3.99	0	1.2	0.5	0.94	0.72	1.27	1.97	0.72	5.46	1.15	1.08	5.45	2.41	1.75	5.57	
Apatite	0.73	0.99	0.73	0.78	1.09	0.22	0	0.41	0.26	0.86	0.51	0.71	0.94	0.42	0.56	0.89	0.74	
Pyrite	11.67	9.07	4.99	3.13	6.53	2.19	1.38	5.66	4.35	1.45	13.55	2.42	2.23	16.55	10.1	4.09	15.61	
Sum	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	

جدول ۴- نتایج تجزیه کانی بیوتیت در سنگهای کانسار هفتچشمه.

Sample	Row	Al2O3	BaO	CaO	Cr2O3	FeO	НО	K2O	MgO	MnO	Na2O	SiO2	TiO2	Total	V2O3	FeO/MgO
НЗ	1	14.13	0.72	0.08	0	15.14	4.33	8.37	14.72	0.12	0.14	37.44	2.57	98.01	0.24	1.03
	2	14.26	0.78	0.09	0	14.19	4.46	9.69	15.67	0	0.26	38.63	2.62	100.92	0.26	0.91
	3	14.17	1.28	0.03	0	13.2	4.33	9.87	15.2	0.15	0.18	37.28	2.53	98.4	0.17	0.87
	4	14.13	0	0.03	0	13.13	4.3	8.31	15.37	0.13	0.08	37.43	2.62	95.71	0.18	0.85
	5	14.01	0	0.05	0	13.6	4.34	7.78	15.52	0.04	0.13	37.91	2.84	96.4	0.18	0.88
	1	13.56	0	0	0.01	16.09	4.43	10.1	14.38	0.31	0.12	37.66	4.31	101.19	0.22	1.12
	2	13.37	0	0.06	0.03	16.71	4.41	9.89	14.32	0.22	0.24	37.24	4.41	101.12	0.22	1.17
	3	13.52	0	0.04	0.01	16.57	4.46	9.95	14.44	0.24	0.21	38.1	4.21	101.98	0.23	1.15
H55	4	13.6	0	0.01	0	16.52	4.38	10.06	13.81	0.36	0.14	37.1	4.22	100.44	0.24	1.20
	5	13.77	0.1	0	0.02	16.97	4.43	9.97	13.84	0.31	0.21	37.53	4.32	101.71	0.24	1.23
	6	13.44	0	0.01	0.01	16.78	4.4	9.99	13.88	0.32	0.16	37.49	4.1	100.77	0.19	1.21
	7	13.41	0	0.01	0.02	16.25	4.42	10.16	14.3	0.3	0.15	37.5	4.47	101.22	0.23	1.14

كتابنگاري

باباخانی، ع. و لسکویه، ج. ل.، ۱۳۶۹ – شرح نقشه زمین شناسی چهارگوش اهر، ۱۰:۲۵۰۰۰ ، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، برگه ۵۲۶۹. درویش زاده، ع. و آسیابانها، ع.، ۱۳۷۰ – ماگما و سنگ های ماگمایی، ترجمهای از کتاب میدل موست، ا. ا. ک.، ۱۹۸۵ – انتشارات دانشگاه تهران، ۵۱۵ ص. شرکت ملی مس ایران، ۱۳۸۸ – گزارش جمع بندی کانسار مس هفتچشمه، ص ۴۳۰. عادلی، ز.، ۱۳۹۱ – کانی شناسی، ژئوشیمی، نحوه تشکیل و مدلسازی کانسار هفتچشمه (آذربایجان شرقی)، پایان نامه دکترا، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، ۲۶۵ ص. قربانی، م.، ۱۳۹۴ – کانی شناسی، ژئوشیمی، نحوه تشکیل و مدلسازی کانسار هفتچشمه (آذربایجان شرقی)، پایان نامه دکترا، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، ۲۶۵ قربانی، م.، ۱۳۹۴ – دیباچهای بر زمین شناسی اقتصادی ایران، انتشارات سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۲۳۷ ص کریم پور، م. و سعادت، س.، ۱۳۸۸ – زمین شناسی اقتصادی کاربردی، نشر مشهد، ۵۳۵ ص.

References

Abdel–Rahman, A. M., 1994- Nature of biotites from alkaline, calc-alkaline, and peraluminous magmas. Journal of petrology. 35, pp.525–541.

- Batchelor, R. A. & Bowden, P., 1985- Petrogenetic interpretation of granitoid rock series using multicationic parameters. Chemical Geology. 48, pp. 43–55.
- Buda, G., Ulrych, J. & Koller, F., 2004- Petrochemistry of Variscan granitoids of central Europe Correlation of Variscan granitoids of the Tisia and Pelsonia Terranes with granitoids of the Moldanubicum, Western Carpathian and Southern Alps. A review: Part I. Acta Geologica Hungarica. 47/2–3, pp.117–138.

Camus, F. & Dilles, J. H., 2001- A special issue devoted to porphyry copper deposits of Northern Chile. Economic Geology. 96, pp. 233–237. Candela, P. A., 1989- Felsic magmas, volatiles, and metallogenesis. Reviews in Economic Geology. 4, pp. 223–233.

- Chappell, B. W. & White, A. J. R., 2001- Two contrasting granite types. Australian journal of Earth Science. 48, pp.489–499.
- Chappell, B. W. & White, A. J. R., 1974- Two contrasting granite types. Pacific Geology. 8, pp.173-174.
- Chappell, B. W. & White, A. J. R., 1992- I and S-type granites in the Lachlan Fold Belt. Trans. R. Soc. Edinb. Earth Science. 83, pp. 1–26.
- De La Roche, H., Leterrier, J., Grandclaude, P. & Marchal, M., 1980- A classification of volcanic and plutonic rocks using R1R2- diagram and major element analyses its relationships with current nomenclature. Chemical Geology. 29, pp.183–210.
- Deer, W. A., Howie, R. A. & Zussman, J., 1962- Rock-forming Minerals. Longman, London ed.. 3, 270P.
- Esquivel, T., Pwtrone, C. M., Ferrari, L., Tagmi, T. & Manetti, P., 2007- Geochemical variability in lavas from eastern Trans–Mexican volcanic belt, slab detachment in a subduction zone with varying dip. Littos. 93, pp.149–174.
- González, V., Villanueva, C. & Manuel, V., 2000- A sustained felsic magmatic system: the Hercynian granitic batholith of the Spanish Central System. Transactions of the Royal Society of Edinburgh. Earth sciences. 91, pp. 207-219.
- Hutchison, C. S., 1974- Laboratory Handbook of Petrographic Techniques. New York: John Wiley and Sons, 527 P.
- Ishikawa, Y., Sawaguchi, T., Iwaya, S. & Horiuchi, M., 1976- Delineation of prospecting targets for Kuroko deposits based on modes of volcanism of underlying dacite and alteration haloes. Mining Geology. 26, pp.105–117. In Japanese with English abstract).
- King, P. L., White, A. J. R., Chappell, B. W. & Allen, C. M., 1997- Characterization and origin of aluminous A-type granites and the Lachlan Fold Belt, Southeastern Australia. Journal of Petrology. 38, pp.371–391.
- Nachit, H., Ibha, E. H. & Ben Ohoud, M., 2005- Discrimination between Primary Magmatic Biotites, re-equilibrated biotites and neoformed biotites. C. R. Geoscience. 337, pp.1415-120.
- Pearce, J. A., Harris, N. W. & Tindle, A. G., 1984- Trace element discrimination diagrams for the tectonic interpretation of granitic rocks. Journal of Petrology. 25, pp. 956-983.
- Peccerillo, A. & Taylor, S. R., 1976- Geochemistry of Eocene calc-alkaline volcanic rocks from the Kastamonu area, northern Turkey. Contributions to Mineralogy and Petrology. 58, pp. 63–81.
- Philip, H., Cisternnas, A., Gvisiani, A. & Groshov, A., 1989- The Caucasus: An actual example of initial stages of continental collision, Tectonophysics. 161, pp.121.
- Reichew, M. K., Saunders, A. D., White, R. V. & Al M-Ukhamedov, A. I., 2004- Geochemistry and Petrogenesis of Permo-Triassic Sibrian Traps, Russia.Lithos. 79, pp.425-452.
- Sillitoe, R. H. & Hendenquist, J. W., 2003- Linkages between Volvanotectonic Settings, Ore Fluid Composition and Epithermal Precious Metal Deposits in Volcanic, Geothermal and Ore-Forming Fluids, Rules and Witnesses of Processes within the Earth. Economic Geology Special Publication. 4, pp.389-392.
- Temel, A., Gondogdu, M. N. & Gourgaud, A., 1998- Petrological and geochemical characteristics of Cenozoic high K- calkalkaline volcanism in Konya, Central Antolia, Turkey. Journal of Volcanology and Geothermal Research. 85, pp.327-357.

Geochemistry and Origin of Haftcheshmeh Cu-Porphyry Deposit Magma, East-Azerbaijan, Iran

Z. Adeli^{1*}, I. Rassa² & A. Darvishzadeh³

¹Ph.D. Student, Department of Geology, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran.
²Associate Professor, Department of Geology, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.
³Professor, Department of Mining, Islamic Azad University, Lahijan Branch. Lahijan, Iran.

Received: 2011 June 11 Accepted: 2011 December 14

Abstract

The Haftcheshmeh Porphyry copper deposit is located 28km north of Varzaghan (East -Azerbayjan province). It is associated with quartzdioritic to granodioritic intrusive of Oligo- Miocene ages, which are intensively altered. The porphyritic bodies are intruded by a series of barren andesitic dykes. The principal aim of this paper is to consider the geochemistry and the origin of magma. Trends of major and trace elements indicate a continuous compositional range and a comagmatic origin for these rocks. However, trends of compatible-incompatible elements indicate the important role of fractional crystallization and contamination of the magma with upper crust in genesis of these rocks. Depletion in Ti, Nb and Sr and enrichment in K, Th and Rb are obvious in spider diagrams of these samples. The enrichment in LILE and depletion in HFSE reveal the I-type metaluminous magmatism of volcanic arcs (VAG). Additionally, the discrimination tectonic setting diagrams indicate I-type continental volcanic arc magmatism for this intrusion. The Microprobe analysis also confirms that the Biotite crystallized from typical calc-alkaline magma.

Keywords: Haftcheshmeh, Magmatic Origin, I-Type, Biotite. For Persian Version see pages 197 to 208 *Corresponding author: Z. Adeli; E-mail: Zanbagh.Adeli@gmail.com